

## ยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ พ.ศ. 2560 - 2564

วิชชุดา เจนเกียรติฟู รักษาการในตำแหน่ง  
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมการมีงานทำ  
ธันวาคม 2560

ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รวมถึงการเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมากขึ้นตลอดจนนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาเขตพื้นที่พิเศษเพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนนั้น มีผลกระทบต่อการมีงานทำของประชาชน ซึ่งเป็นเรื่องท้าทายอย่างยิ่งของกรมการจัดหางานในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้ อย่างมั่นคงและยั่งยืนท่ามกลางสภาวะการณ์ที่ประเทศเผชิญอยู่

กรมการจัดหางานโดยกองส่งเสริมการมีงานทำจึงต้องปรับบทบาทในการส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้โดยการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำทั้งในระบบหรือการประกอบอาชีพอิสระในรูปแบบที่หลากหลายตามกลุ่มอายุและแรงงานเฉพาะกลุ่ม จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ พ.ศ. 2560 - 2564 ขึ้น ให้สอดคล้องกับช่วงเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่ยึดกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปีแรก แผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ. 2560 - 2564) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยช่วงที่ 1 Productive Manpower (พ.ศ. 2560 - 2564) ยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการมีงานทำนี้เป็นกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนการส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำอย่างมั่นคงและยั่งยืนโดยจะเป็นกรอบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการมีงานทำให้ประชาชนของหน่วยงานต่าง ๆ ทุกภาคส่วนให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันลดความซ้ำซ้อนและเกิดประโยชน์สูงสุด หรือดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ “คนไทยมีงานทำอย่างมั่นคงตามมาตรฐานสากลและมีคุณภาพชีวิตที่ดี” และกรมการจัดหางานพิจารณาให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์เพื่อการส่งเสริมการมีงานทำ พ.ศ. 2560 - 2564 เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2560

การจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับกฎหมายยุทธศาสตร์และแผนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ. 2560 - 2564) และยุทธศาสตร์เฉพาะด้าน เช่น แผนแม่บทพัฒนาอุตสาหกรรมไทย (พ.ศ. 2555 - 2574) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2565) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2560 - 2564) โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ เป้าประสงค์หลัก ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และแนวทางการดำเนินงานไว้ดังนี้

### วิสัยทัศน์ (Vision)

“คนไทยมีงานทำอย่างมั่นคงตามมาตรฐานสากลและมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

## พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาระบบบริการจัดหางานทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพเพื่อคนไทยมีงานทำอย่างมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและทิศทางการพัฒนาประเทศ
3. พัฒนาระบบการแนะแนวอาชีพให้คนไทยทุกช่วงวัยมีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน
4. พัฒนาระบบสารสนเทศด้านแรงงานแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมการมีงานทำให้มีประสิทธิภาพ

## เป้าประสงค์หลัก

1. คนไทยมีอาชีพ มีงานทำ มีรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดี
2. คนไทยทุกช่วงวัยมีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน
3. ประเทศไทยมีระบบสารสนเทศด้านแรงงาน เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีงานทำให้มีประสิทธิภาพ

## ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์

1. ร้อยละของผู้สมัครงานมีงานทำ
2. ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายได้รับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
3. จำนวนระบบสารสนเทศที่มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ

## ยุทธศาสตร์

เป็นการกำหนดกรอบการดำเนินงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามเป้าประสงค์หลัก ๓ ประการข้างต้น แต่เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายพัฒนาเขตพื้นที่พิเศษ ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างจากพื้นที่ทั่ว ๆ ไป จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เป็นการเฉพาะขึ้นอีก 1 ยุทธศาสตร์ สำหรับส่งเสริมการมีงานทำในพื้นที่พิเศษต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคม ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบส่งเสริมการมีงานทำและประกอบอาชีพ  
 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการแนะแนวอาชีพ  
 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ  
 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการมีงานทำในพื้นที่พิเศษ

## ยุทธศาสตร์ที่ 1

### การพัฒนาระบบส่งเสริมการมีงานทำและการประกอบอาชีพ

ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นที่จะส่งเสริมให้ประชาชนได้ทำงานหรือประกอบอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายมีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ได้รับโอกาสและการดูแลในเรื่องการประกอบอาชีพและการสร้างหลักประกันที่ดีทางสังคม ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

ในการส่งเสริมให้ประชาชนได้ทำงานหรือประกอบอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืนได้นั้น จะต้องพัฒนาระบบส่งเสริมการมีงานทำและการประกอบอาชีพให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยการพัฒนารูปแบบการให้บริการจัดหางานเพื่อให้คนหางานเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และที่สำคัญบุคลากรและเครือข่ายผู้ให้บริการด้านการจัดหางานต้องให้บริการแบบมีอาชีพ ตลอดจนให้มีการพัฒนาทักษะฝีมือ

และความรู้แก่ผู้สมัครงานให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเพิ่มโอกาสให้เกิดการจ้างงาน รวมทั้งต้องส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานตามมาตรฐานสากลเพื่อให้ประชาชนมีงานทำอย่างมั่นคง นอกจากนี้การส่งเสริมการมีงานทำแล้ว การประกอบอาชีพก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชน ดังนั้นยุทธศาสตร์นี้จึงให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการประกอบอาชีพด้วยเช่นกัน โดยการสร้างเสริมศักยภาพในการประกอบอาชีพทุกกลุ่มเป้าหมายด้วยการบูรณาการการส่งเสริมการประกอบอาชีพกับทุกภาคส่วน สร้างกลไกสนับสนุนการประกอบอาชีพ และสร้างการรับรู้ด้านสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของการประกอบอาชีพ พร้อมทั้งต้องยกระดับการประกอบอาชีพให้มีศักยภาพในการแข่งขันโดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเติบโตและแข่งขันได้ในตลาดยุคใหม่ สร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการพบผู้บริโภค พัฒนาและเพิ่มทักษะ/ฝีมือแรงงานในการประกอบอาชีพ เพื่อให้คนไทยมีการประกอบอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน

### **เป้าประสงค์ที่ 1 การจัดทำงานมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล**

**ตัวชี้วัดที่ 1** ร้อยละของผู้สมัครงานมีงานทำ

**ตัวชี้วัดที่ 2** ร้อยละของการตอบสนองต่อความต้องการแรงงานของนายจ้าง/สถานประกอบการ

**กลยุทธ์ที่ 1** เพิ่มโอกาสให้เกิดการจ้างงาน มี 3 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 พัฒนารูปแบบการให้บริการจัดทำงาน

แนวทางการดำเนินงาน

1. พัฒนานวัตกรรมบริการจัดทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบรรจุนาน เช่น สร้างเครื่องมือ Recruitment ในการให้บริการจัดทำงาน เพื่อคัดกรองผู้สมัครงานให้เหมาะสมกับลักษณะงานในแต่ละอาชีพลดการเข้า-ออกจากงานบ่อยและช่วยให้เกิดความยั่งยืนในการทำงาน
2. บริการจัดทำงานแบบครบวงจร โดยเป็นสื่อกลางบริการจัดทำงานเฉพาะกลุ่มอาชีพร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งด้านการศึกษา การทดสอบคุณวุฒิ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การให้คำแนะนำการทำงานในอาชีพนั้น ๆ เป็นต้นเพื่อเพิ่มโอกาสในการได้งานทำ
3. บูรณาการสร้างความร่วมมือ รวมทั้งสนับสนุนให้หน่วยงานระดับท้องถิ่นในการดำเนินการให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่โดยดำเนินการในรูปแบบทวิภาคีและ/หรือพหุภาคี เพื่อให้ผู้สมัครงานมีงานทำในพื้นที่ เพิ่มโอกาสในการทำงานอย่างมั่นคง

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมให้คนหางานเข้าถึงบริการจัดทำงาน

แนวทางการดำเนินงาน

1. พัฒนาระบบบริการจัดทำงานทั้งในรูปแบบเชิงรุกและผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นการปรับกระบวนการทำงานและการให้บริการของรัฐ เพื่อให้คนหางานเข้าถึงบริการได้สะดวก ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย รวมทั้งเพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาการเผยแพร่ข้อมูลตลาดแรงงานผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การจัดส่งข้อมูลตำแหน่งงานและข่าวสารผ่าน ระบบไลน์ Facebook mail - marketing และระบบทีวีดิจิทัล เป็นต้น เป็นการสร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมกันในการเข้าถึงข้อมูลรวมถึงเป็นการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. ขยายการให้บริการจัดหางานโดยกระจายอำนาจให้เอกชนหรือหน่วยงานอื่นร่วมดำเนินการและกรมการจัดหางานกำกับดูแล ให้เป็นไปตามกฎหมาย

มาตรการที่ 3 พัฒนาทักษะฝีมือและความรู้ให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน  
แนวทางการดำเนินงาน

1. สำรวจความต้องการการฝึกทักษะฝีมือและความรู้ของประชาชนและสถานประกอบการ โดยให้หน่วยงานท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการเพื่อนำผลสำรวจมาประสานความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่มีการฝึกทักษะในพื้นที่ เพื่อออกแบบหลักสูตรการฝึกทักษะและความรู้ให้ตรงตามความต้องการทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาวอย่างต่อเนื่อง
2. บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สถาบัน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน มูลนิธิมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ สถาบันทดสอบฝีมือครูวันดี เป็นต้น เพื่อพัฒนาทักษะฝีมือและความรู้เพื่อให้เกิดการมีงานทำตามความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการมีงานทำอย่างมั่นคงและยั่งยืนตามศาสตร์พระราชามี 2 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานตามมาตรฐานสากล  
แนวทางการดำเนินงาน

1. ดำเนินการให้เกิดการจ้างงานตามมาตรฐานสากลเพื่อให้แรงงานทุกคนมีความมั่นคงในชีวิตการทำงานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี ได้แก่ มีหลักประกันที่ดี มีโอกาสในการทำงานที่มีคุณค่า ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายการจ้างงานที่เป็นธรรม โดยได้รับค่าจ้างตามอัตราที่กฎหมายกำหนดรวมทั้งมีสภาพแวดล้อมและสภาพการทำงานที่ปลอดภัย แรงงานสัมพันธ์ที่ดี สวัสดิการที่เหมาะสม และมีศักยภาพตามมาตรฐานสากล โดยใช้หลักการบูรณาการและมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภาครัฐและเอกชน
2. ให้ความรู้แก่แรงงานเรื่อง “หลักการทรงงานตามศาสตร์พระราชามี” เพื่อให้สามารถน้อมนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานให้เกิดความมั่นคง

มาตรการที่ 2 ศึกษาและกำหนดแนวทางการประกันการจ้างงาน  
แนวทางการดำเนินงาน

1. ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างระบบประกันการว่างงาน ซึ่งเป็นระบบให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกันตนที่ว่างงานให้ได้รับเงินทดแทนในช่วงระยะเวลาที่กำหนดกับระบบประกันการจ้างงาน ซึ่งเป็นมาตรการเชิงป้องกันไม่ให้เกิดการว่างงาน โดยการรักษาเสถียรภาพการจ้างงานและพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการกำหนดแนวทาง การประกัน การจ้างงานแทนการประกันการว่างงาน
2. จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อรัฐบาล เพื่อกำหนดแนวทางส่งเสริมให้แรงงานมีหลักประกันการมีงานทำที่มั่นคง

**กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาบุคลากรและเครือข่ายด้านการจัดหางานอย่างมืออาชีพ มี 2 มาตรการ ดังนี้**

**มาตรการที่ 1 พัฒนาบุคลากรและเครือข่ายให้เป็นมืออาชีพในการจัดหางาน**

**แนวทางการดำเนินงาน**

1. จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมและพัฒนาการจัดหางานที่มีมาตรฐานรองรับสถานะสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและมีรูปแบบการฝึกอบรมที่ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีและสารสนเทศมาใช้
2. พัฒนาบุคลากรของกรมการจัดหางานให้มีความเป็นมืออาชีพในการให้บริการจัดหางาน
3. พัฒนาเครือข่ายด้านการจัดหางาน เช่น อาสาสมัครแรงงาน บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ด้านการบริการจัดหางาน

**มาตรการที่ 2 บริหารจัดการองค์ความรู้ด้านการจัดหางานที่ทันสมัยให้กับบุคลากรและเครือข่ายอย่างเป็นระบบ**

**แนวทางการดำเนินงาน**

การบริหารจัดการองค์ความรู้โดยมีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาฐานความรู้และแนวทางการทำงาน ของบุคลากรและเครือข่ายให้เป็นมาตรฐานเดียวกันโดยการจัดทำคู่มือการทำงานที่เป็นมาตรฐาน การสร้างคลังความรู้ การสร้างหน่วยงานต้นแบบ การสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการจัดทำทำเนียบผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการจัดหางาน

**เป้าประสงค์ที่ 2 คนไทยมีการประกอบอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืนตามศาสตร์พระราชา**

**ตัวชี้วัด ร้อยละของผู้รับบริการมีรายได้สูงกว่าเส้นความยากจน**

**กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเสริมศักยภาพในการประกอบอาชีพทุกกลุ่มเป้าหมาย มี 3 มาตรการ ดังนี้**

**มาตรการที่ 1 สร้างกลไกสนับสนุนการประกอบอาชีพ**

**แนวทางการดำเนินงาน**

1. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการมีงานทำที่หน่วยงานต่าง ๆ รับผิดชอบเพื่อสนับสนุนให้เกิดการประกอบอาชีพที่มั่นคง เช่น พ.ร.บ. ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน เป็นต้น
2. ปรับปรุงแก้ไขระเบียบกองทุนเพื่อการประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ เช่น กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร กองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน กองทุนหมู่บ้าน ฯลฯ เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนที่มีประสิทธิภาพ
3. เสนอแนะให้มีการปรับปรุงระเบียบ/เงื่อนไขการให้กู้ยืมเงินเพื่อการประกอบอาชีพของภาคเอกชน เช่น กองทุนกลุ่มอาชีพ สินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพของธนาคารต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน

มาตรการที่ 2 สร้างการรับรู้ด้านสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของการประกอบอาชีพ  
แนวทางการดำเนินงาน

1. ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล สถานการณ์และแนวโน้มการประกอบอาชีพเพื่อปรับปรุง/ปรับเปลี่ยน/พัฒนาต่อยอดการประกอบอาชีพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
2. เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้สถานการณ์และแนวโน้มในการประกอบอาชีพ แก่กลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น นักเรียน/นักศึกษาคนว่างงาน ผู้สูงอายุ ทหารก่อนปลดประจำการ เป็นต้น เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อให้เกิดความมั่นคง ยั่งยืน

มาตรการที่ 3 บูรณาการการส่งเสริมการประกอบอาชีพกับทุกภาคส่วน  
แนวทางการดำเนินงาน

1. วางแผนทำงานร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงกลาโหม กระทรวงยุติธรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น ในการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้เหมาะสมในแต่ละกลุ่มเป้าหมายในด้านความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การจัดการ แหล่งเงินทุน การตลาด ช่องทางจำหน่าย กลุ่มลูกค้า เป็นต้น
2. ส่งเสริมและให้ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง ยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับการประกอบอาชีพให้มีศักยภาพในการแข่งขัน มี 3 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพ/ผู้ประกอบการเติบโตและแข่งขันได้ในตลาดยุคใหม่  
แนวทางการดำเนินงาน

1. ให้ความรู้ด้านเทคนิคและองค์ความรู้อื่นๆ เช่น เทคโนโลยีสมัยใหม่ในด้านการผลิต การสื่อสาร การขนส่ง การตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ/กลุ่มอาชีพให้ก้าวสู่ SME, START UP/ SMART START UP
2. บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพและสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมในการผลิต เช่น การใช้เทคโนโลยีในการผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตหรือเพิ่มคุณภาพ ลดเวลาและค่าใช้จ่ายหรือพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่เดิมให้ทันสมัย พร้อมสู่ Thailand 4.0

มาตรการที่ 2 สร้างโอกาสให้ผู้ประกอบอาชีพ/ผู้ประกอบการพบผู้บริโภค  
แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ/กลุ่มอาชีพให้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการสร้างโอกาสทางการตลาดและการเพิ่มรายได้ เช่น การตลาดออนไลน์
2. บูรณาการฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถติดต่อผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสามารถติดต่อกลุ่มรับงานไปทำที่บ้านได้โดยตรงและสะดวกเพื่อให้เกิดการจ้างงาน หรือการมีอาชีพอย่างต่อเนื่อง

## ยุทธศาสตร์ที่ 2

### การยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการแนะแนวอาชีพ

ภายใต้กระแสการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มุ่งพัฒนาประเทศไปสู่ “Thailand 4.0” มีผลให้เกิดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายด้าน รวมถึงการเกิดอุตสาหกรรมและอาชีพใหม่ ๆ ทำให้การดำเนินการในด้านส่งเสริมการมีงานทำหรือการประกอบอาชีพต้องมีการยกระดับและพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมแก่ประชาชนในการหางานทำหรือการประกอบอาชีพ ดังนั้นภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ จึงมุ่งเน้นที่จะยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการแนะแนวอาชีพของบุคลากรและเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานที่มีการเปลี่ยนแปลงไปและสามารถประกอบอาชีพหรือมีงานทำได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างมั่นคงและยั่งยืน

การยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการแนะแนวอาชีพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินการเพื่อเป็นกลไกในการเตรียมความพร้อมให้แก่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ให้ทันต่อสถานการณ์และเหมาะสมในแต่ละกลุ่มที่มีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นักศึกษา ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ คนพิการ แรงงานนอกระบบ ฯลฯ รวมไปถึงความแตกต่างทั้งด้านพื้นที่ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคม โดยการพัฒนากระบวนการแนะแนวอาชีพให้เกิดประสิทธิผล นอกจากนี้ยังต้องมีการบริหารจัดการข้อมูลเพื่อการแนะแนวอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งต้องพัฒนาบุคลากรและเครือข่ายด้านการแนะแนวอาชีพและพัฒนาเครื่องมือการแนะแนวอาชีพไปพร้อมกัน เพื่อให้ระบบการแนะแนวอาชีพได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

#### เป้าประสงค์ คนไทยมีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

ตัวชี้วัด ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายได้รับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

#### กลยุทธ์ที่ 1 เตรียมความพร้อมแก่กลุ่มเป้าหมายก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน มี 3 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 พัฒนาการกระบวนการแนะแนวอาชีพให้เกิดประสิทธิผล

แนวทางการดำเนินงาน

1. ปรับปรุงกระบวนการแนะแนวอาชีพ เช่น การสื่อสาร การสร้างสื่อ การแนะแนวให้เหมาะสมในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย
2. ส่งเสริมนักเรียน นักศึกษาให้มีการวางแผนการเข้าสู่อาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและความต้องการของตลาดแรงงานโดยการทดสอบความพร้อมด้านอาชีพจัดทำบันทึกเพื่อการมีงานทำ
3. ให้ความรู้/สร้างความตระหนักแก่คนหางานในการหางานทำตามความรู้ ความถนัดโดยผ่านกระบวนการทดสอบต่าง ๆ

มาตรการที่ 2 พัฒนาศักยภาพกลุ่มเป้าหมายให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมการฝึกอบรม โดยจัดทำหลักสูตรการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานในรูปแบบประชารัฐ และจัดอบรมกลุ่มเป้าหมายให้มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมทั้งจัดทำสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่

2. สร้างความร่วมมือตามกลไกประชารัฐในการบูรณาการการพัฒนาศักยภาพ  
กลุ่มเป้าหมายให้สามารถอยู่ในตลาดแรงงานและมีความก้าวหน้าในอาชีพ  
มาตรการที่ 3 การเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติเข้าสู่กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ  
แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดทำกรอบการเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติเข้าสู่กรอบคุณวุฒิ  
แห่งชาติ เพื่อใช้ในการประเมินศักยภาพด้านสมรรถนะในการประกอบอาชีพ  
ที่เชื่อมโยงกับวุฒิทางการศึกษา
2. จัดทำหลักสูตรมาตรฐานอาชีพ 1 เพื่อใช้เป็นหลักสูตรในการเรียนการสอน  
สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 และมาตรฐานอาชีพ ๒ เพื่อ  
ใช้เป็นหลักสูตรในการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษา  
ปีที่ 1 - 6 เพื่อเป็นกลไกเชื่อมโยงระดับคุณวุฒิการศึกษากับสมรรถนะในการ  
ทำงานให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

**กลยุทธ์ที่ 2 บริหารจัดการข้อมูลเพื่อการแนะแนวอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ** มี 1 มาตรการ ดังนี้

มาตรการ สร้างการรับรู้ข้อมูลอาชีพและข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงาน

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านส่งเสริมการมีงานทำ เพื่อรวบรวมข้อมูลด้านแรงงาน เช่น  
ข้อมูลตำแหน่งงาน ลักษณะงาน ข้อมูลการบันทึกเพื่อการมีงานทำ ของบุคคล  
ได้แก่ ประวัติการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน การฝึกอบรม ข้อมูลด้านอาชีพ  
แหล่งทุน แหล่งตลาด เพื่อใช้ในการแนะแนวอาชีพ
2. บูรณาการการจัดตั้งศูนย์กลางข้อมูลโลกอาชีพและอาชีพเสมือนจริงเพื่อเป็น  
แหล่งเรียนรู้และเผยแพร่ข้อมูลด้านอาชีพ
3. กระตุ้นให้เกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมใน  
การเข้าสู่ตลาดแรงงานโดยผ่านกระบวนการแนะแนว

**กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาบุคลากรและเครือข่ายด้านการแนะแนวอาชีพ** มี 1 มาตรการ ดังนี้

มาตรการ พัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการแนะแนวอาชีพและเครือข่าย

แนวทางการดำเนินงาน

1. พัฒนาหลักสูตรด้านการแนะแนวอาชีพที่เป็นมาตรฐานกลางและมีประสิทธิภาพ
2. อบรมพัฒนาบุคลากรด้านการแนะแนวอาชีพของกรมการจัดหางานและ  
เครือข่าย เช่น อาสาสมัครแรงงาน ครูแนะแนว และบุคลากรของหน่วยงานที่  
เกี่ยวข้องตามหลักสูตรมาตรฐานกลาง เพื่อให้การแนะแนวอาชีพเป็น  
มาตรฐานเดียวกันและมีประสิทธิภาพ
3. เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการแนะแนวอาชีพและเครือข่ายให้ทันต่อการ  
เปลี่ยนแปลงเพื่อให้สามารถแนะแนวอาชีพได้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่  
เปลี่ยนแปลงไป
4. เพิ่มเครือข่ายนักแนะแนวอาชีพ เพื่อการบริการอย่างทั่วถึง

**กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาเครื่องมือการแนะแนวอาชีพ มี 1 มาตรการ ดังนี้**  
**มาตรการ พัฒนาและสร้างเครื่องมือสำหรับแนะแนวอาชีพ**  
**แนวทางการดำเนินงาน**

1. จัดทำประเภทมาตรฐานอาชีพและมาตรฐานอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของงานหรืออาชีพที่เกิดขึ้นใหม่
2. พัฒนาแบบทดสอบศักยภาพต่าง ๆ ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น แบบทดสอบความพร้อมทางอาชีพ แบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน แบบวัดแววแบบทดสอบ IQ, EQ ฯลฯ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และคนทำงานใช้ในการวางแผนการเข้าสู่อาชีพให้ตรงตามความรู้และความถนัดของตนเอง
3. พัฒนาระบบวิเคราะห์ ศักยภาพในภาพรวมรายบุคคล โดยประมวลผลจากการทดสอบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวางแผนการเข้าสู่อาชีพ
4. พัฒนารูปแบบการแนะแนวอาชีพผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Video Conference, Live เพื่ออำนวยความสะดวกให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าถึงบริการแนะแนวได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง

### **ยุทธศาสตร์ที่ 3**

#### **การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ**

ปัจจุบันการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในองค์กร ก่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการและการทำงานเป็นอย่างมาก เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเหมือนในอดีตที่ผ่านมา แต่จะรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างผสมกลมกลืน และจะเปลี่ยนโครงสร้าง รูปแบบทางเศรษฐกิจ กระบวนการผลิต การค้า การบริการ กระบวนการทางสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นภายใต้ยุทธศาสตร์นี้จึงมุ่งเน้นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพระบบสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำให้สามารถตอบโจทย์ความท้าทายที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ ตั้งแต่การพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านส่งเสริมการมีงานทำให้ครอบคลุม โดยเริ่มตั้งแต่การออกแบบตลาดแรงงานเพื่อการจัดสรรกำลังคนให้มีความเสถียรในตลาดแรงงาน พัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูลและเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีข้อมูลด้านการส่งเสริมการมีงานทำที่ครบถ้วน นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ทันต่อระบบสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งพัฒนานักวิเคราะห์ระบบสารสนเทศเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศการส่งเสริมการมีงานทำให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

#### **เป้าประสงค์ เพิ่มประสิทธิภาพระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ**

**ตัวชี้วัด** จำนวนระบบสารสนเทศที่มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ

#### **กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านส่งเสริมการมีงานทำให้ครอบคลุม มี 2 มาตรการ ดังนี้**

**มาตรการที่ 1 การออกแบบตลาดแรงงานเพื่อการจัดสรรกำลังคนให้มีความเสถียรในตลาดแรงงาน**  
**แนวทางการดำเนินงาน**

จัดทำระบบฐานข้อมูลประเภทต่างๆ สำหรับใช้ในการจัดสรรกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เช่น ออกแบบระบบฐานข้อมูลตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม ทั้งอุตสาหกรรมเดิม อุตสาหกรรมที่ต่อยอด อุตสาหกรรมเดิม (First S - Curve) และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New S - Curve) ออกแบบระบบฐานข้อมูลการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพประเทศไทย ประเภท

มาตรฐานการศึกษาสากล ออกแบบระบบฐานข้อมูลบุคลิกภาพของนักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไปและอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพแต่ละแบบ

มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูลและเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แนวทางการดำเนินงาน

บูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น Demand Supply เพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลความต้องการในตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศในเชิง ปริมาณและคุณภาพ เพื่อเพิ่มโอกาสในการมีงานทำให้แก่ประชาชนตลอดจนเพื่อ การเตรียมกำลังแรงงานให้มีคุณสมบัติตามความต้องการของตลาด รวมถึงข้อมูล ด้านอาชีพ แหล่งเงินทุน แหล่งวัตถุดิบ แหล่งตลาด เพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลในการ ประกอบอาชีพอิสระ

**กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทันต่อระบบสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลง มี 2 มาตรการ ดังนี้**

มาตรการที่ 1 เพิ่มทักษะและความรู้ในการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ แนวทางการดำเนินงาน

ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และมี ทักษะในการใช้ระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงานได้จริงและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยจัดสัมมนาร่วมกันเพื่อบูรณาการและระดมความ คิดเห็นในการรับทราบปัญหาและหาแนวทางการแก้ไขร่วมกันพร้อมทั้งศึกษาดู งานระหว่างหน่วยงาน

มาตรการที่ 2 พัฒนานักวิเคราะห์ระบบสารสนเทศ แนวทางการดำเนินงาน

1. พัฒนาองค์ความรู้โดยการศึกษาวิจัยข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงระบบ สารสนเทศให้มีความทันสมัยเป็นที่น่าเชื่อถือ และสามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อ เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานจริง
2. แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่เป็น Best Practice ในการจัดทำ ระบบสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศให้ทันสมัยอย่าง ต่อเนื่องและเกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ

#### **ยุทธศาสตร์ที่ 4**

##### **การส่งเสริมการมีงานทำในพื้นที่พิเศษ**

การส่งเสริมการมีงานทำ จำเป็นต้องมีการดำเนินการให้เหมาะสมกับเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคม พื้นที่และกลุ่มอายุ เพื่อให้เกิดการจ้างงานและอาชีพที่เหมาะสม ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้จึงมุ่งเน้นที่จะให้ ประเทศไทยมีรูปแบบการส่งเสริมการมีงานทำที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่พิเศษซึ่งจะต้องมีการดำเนินการตั้งแต่ การพัฒนาการบริหารจัดการด้านส่งเสริมการมีงานทำให้สอดคล้องกับบริบทในพื้นที่พิเศษแต่ละพื้นที่พัฒนา ระบบสารสนเทศแบบบูรณาการ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อส่งเสริมการมีงานทำกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เฉพาะในพื้นที่พิเศษ พัฒนากลไกในการบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพประกอบกับส่งเสริม การพัฒนาศักยภาพแรงงาน โดยพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถให้สอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่พิเศษ และส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพในพื้นที่พิเศษ รวมไปถึงการพัฒนา/ปรับปรุง กฎระเบียบให้สอดคล้องกับการ

ดำเนินการในแต่ละพื้นที่เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุน เกิดการจ้างงาน ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่มีงานทำและมีรายได้ที่เหมาะสม สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้

การส่งเสริมการมีงานทำในพื้นที่พิเศษ ได้แก่ พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนล้วนเป็นการส่งเสริมการมีงานทำที่ตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาประเทศที่รัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 กำหนด

**เป้าประสงค์การส่งเสริมการมีงานทำในพื้นที่พิเศษตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ**

**ตัวชี้วัด** ร้อยละของการตอบสนองต่อความต้องการแรงงานของนายจ้าง/สถานประกอบการในพื้นที่พิเศษ

**กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับบริบทในพื้นที่พิเศษ มี 1 มาตรการ ดังนี้**

มาตรการการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีงานทำ

แนวทางการดำเนินงาน

1. กำหนดโครงสร้างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษให้เหมาะสม
2. กำหนดการบริหารจัดการด้านงบประมาณแบบบูรณาการตามความต้องการของพื้นที่
3. นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กร

**กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบสารสนเทศแบบบูรณาการในเขตพื้นที่พิเศษ มี 2 มาตรการ ดังนี้**

มาตรการที่ 1 เชื่อมโยงข้อมูลเพื่อส่งเสริมการมีงานทำกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเฉพาะในพื้นที่พิเศษ

แนวทางการดำเนินงาน

บูรณาการข้อมูลโดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการดำเนินการ เช่น single window

มาตรการที่ 2 พัฒนากลไกในการบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดทำข้อมูลการประกอบอาชีพในพื้นที่พิเศษแบบบูรณาการ เพื่อให้หน่วยงานอื่นๆ สามารถให้การสนับสนุนเพิ่มเติมให้เกิดการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน
2. เพิ่มช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย รวดเร็ว และถูกต้อง สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะพื้นที่

**กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่พิเศษ**

มี 2 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 พัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถให้สอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่พิเศษ

แนวทางการดำเนินงาน

1. สสำรวจความต้องการแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพในพื้นที่พิเศษ เพื่อส่งเสริมให้แรงงานเข้ารับการพัฒนาทักษะฝีมือให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละสินค้าและแต่ละอุตสาหกรรมเป้าหมาย
2. ส่งเสริมให้มีการเตรียมความพร้อมผู้ที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานให้มีโอกาสฝึกงานในสถานประกอบการ เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์ ในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการของนายจ้าง

3. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละสินค้าและแต่ละอุตสาหกรรมเป้าหมาย
4. ส่งเสริมให้เกิดการจ้างงาน เพื่อให้คนในพื้นที่มีงานทำ
5. ส่งเสริมให้มีการศึกษาเพิ่มเติมองค์ความรู้ระหว่างการทำงาน ได้แก่ การส่งเสริมให้สถานประกอบการสนับสนุนให้ลูกจ้างได้มีโอกาสในการศึกษาเล่าเรียนระหว่างการทำงานและนำวุฒิการศึกษามาใช้ในการปรับตำแหน่งหรือค่าจ้างที่สูงขึ้น
6. สร้างแรงจูงใจให้แรงงานเคลื่อนย้ายเข้าไปทำงานในพื้นที่พิเศษ

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมการประกอบอาชีพในพื้นที่พิเศษ

แนวทางการดำเนินงาน

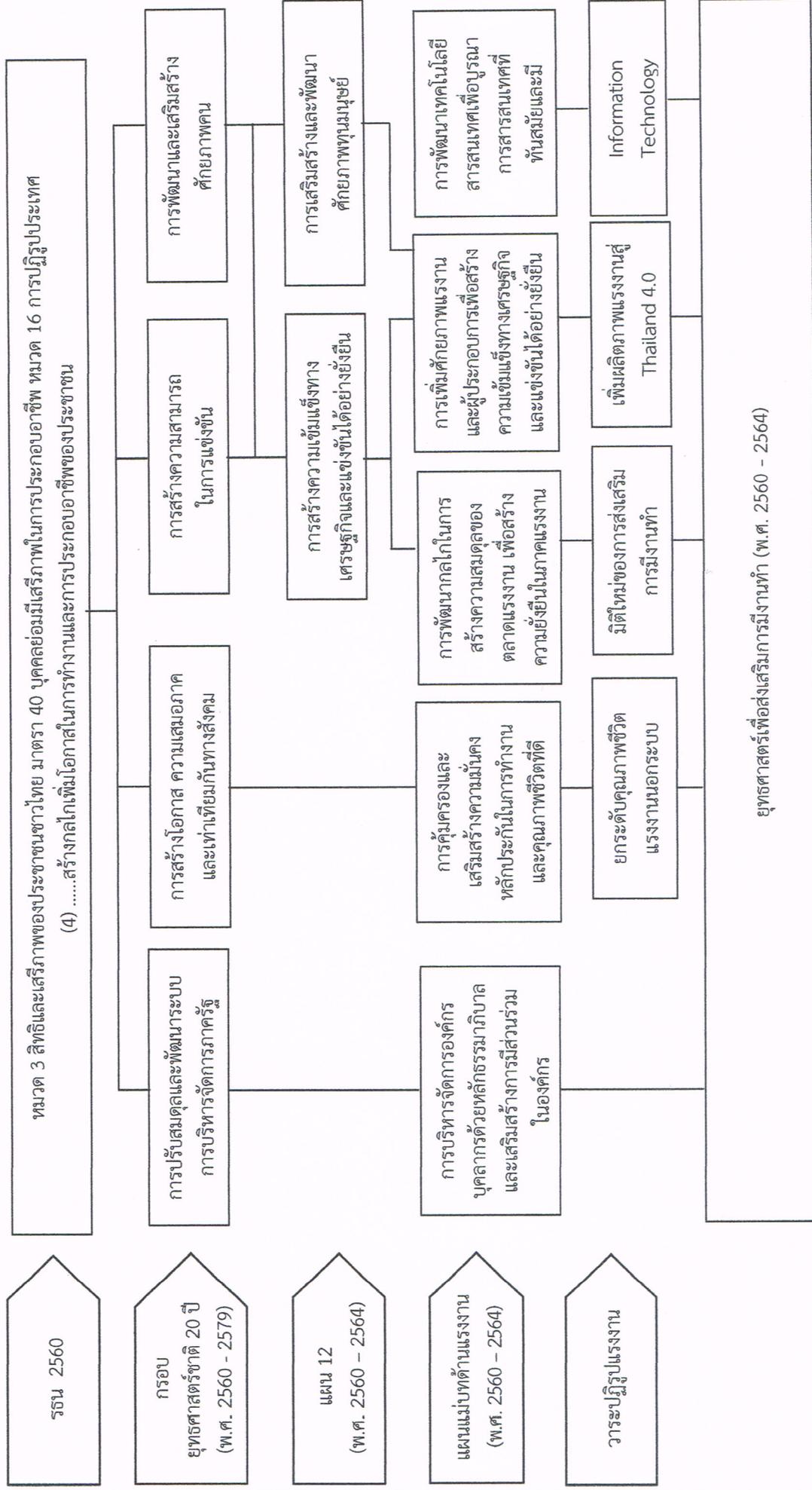
1. สนับสนุนการวิจัยเพื่อการส่งเสริมการมีงานทำในอุตสาหกรรมเป้าหมายของแต่ละพื้นที่เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาพื้นที่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
2. ศึกษาและส่งเสริมให้มีอาชีพใหม่ ๆ ที่สนับสนุนอุตสาหกรรมในพื้นที่
3. ส่งเสริมการขยายตลาดสำหรับกลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมการสร้างอาชีพใหม่ ๆ เช่น การนำผลิตภัณฑ์ไปแสดงในสถานที่ต่าง ๆ หรือการเปิดโอกาสให้มีการจำหน่ายในสถานที่ที่ส่วนราชการหรือเอกชนจัดสรรพื้นที่ให้
4. สนับสนุนความรู้ด้านเทคนิคที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ เช่น การตลาดแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (Digital Marketing)

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนา/ปรับปรุง กฎระเบียบให้สอดคล้องกับการดำเนินการในแต่ละพื้นที่ มี 1 มาตรการ ดังนี้  
 มาตรการ ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและเกิดการจ้างงานสำหรับใช้บังคับในการบริหารจัดการเฉพาะแต่ละพื้นที่พิเศษ

แนวทางการดำเนินงาน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดสิทธิและหน้าที่เพื่อใช้บังคับในพื้นที่พิเศษ เช่น มาตรการตามพิธีการภาษีศุลกากร มาตรการในการส่งเสริมให้เกิดการลงทุน การกำหนดค่าจ้าง/สวัสดิการเป็นการเฉพาะในเขตพื้นที่พิเศษและผลักดันให้มีผลบังคับใช้

## ความเชื่อมโยงกฎหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนต่าง ๆ กับยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ



รธน 2560

กรอบ  
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี  
(พ.ศ. 2560 - 2579)

แผน 12  
(พ.ศ. 2560 - 2564)

แผนแม่บทด้านแรงงาน  
(พ.ศ. 2560 - 2564)

วาระปฏิรูปแรงงาน

ยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ (พ.ศ. 2560 - 2564)

# ยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ (พ.ศ. 2560 - 2564)

